

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีผู้ให้บริการทางการเงินที่ให้สินเชื่อ เช่น สินเชื่อรายย่อยระดับจังหวัดภายใต้การกำกับ หรือดำเนินธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายกับการให้สินเชื่อ เช่น การให้เช่าซื้อ การให้เช่าแบบลีสซิง และแพคตอริง ซึ่งการให้บริการทางการเงินดังกล่าวมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนผู้ใช้บริการ อย่างไรก็ตาม การประกอบธุรกิจให้บริการทางการเงินบางประเภทยังไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากภาครัฐ ทำให้การประกอบธุรกิจอาจขาดมาตรฐานในการประกอบธุรกิจ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงินอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคที่ใช้บริการทางการเงิน จึงจำเป็นต้องมีการกำกับดูแลผู้ประกอบการประกอบธุรกิจที่ให้บริการทางการเงินให้มีมาตรฐาน โดยให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงินและสำนักงานคณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงินที่มีความเป็นอิสระและคล่องตัวเพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการประกอบธุรกิจให้บริการทางการเงินขึ้นเป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่าพระราชบัญญัติการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน พ.ศ.

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งหมวด ๒ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ให้บริการทางการเงิน” หมายความว่า ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อ ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ และผู้ประกอบการประเภทอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

“ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจให้สินเชื่อรายย่อยระดับจังหวัดภายใต้การกำกับ ผู้ประกอบธุรกิจให้สินเชื่อที่มีหลักประกัน หรือผู้ประกอบธุรกิจให้สินเชื่ออื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

“ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ” หมายความว่า บุคคลที่ประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อ ให้เช่าแบบลีสซิง และแพคตอริงเป็นทางการค้าปกติ หรือผู้ประกอบธุรกิจที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่ออื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

“สินเชื่อ” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงิน การรับซื้อ ซื้อลด หรือรับช่วงซื้อลดตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใดที่มีหรือไม่มีทรัพย์สินหรือทรัพย์สินเป็นหลักประกัน

“ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ให้สินเชื่อย่อยระดับจังหวัดภายใต้การกำกับ” หมายความว่า บุคคลที่ประกอบธุรกิจสินเชื่อย่อยระดับจังหวัดโดยมีวงเงินรวมสินเชื่อไม่เกิดห้าหมื่นบาทต่อลูกหนี้แต่ละราย และมีระยะเวลาการให้สินเชื่อตามที่ผู้บริโภครและผู้ประกอบธุรกิจได้ตกลงกัน

“ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ให้สินเชื่อที่มีหลักประกัน” หมายความว่า บุคคลที่ประกอบธุรกิจให้สินเชื่อที่มีการรับสมุดคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือรถที่ใช้ในการเกษตรกรรมเป็นประกันการชำระหนี้

“ให้เช่าซื้อ” หมายความว่า การให้เช่าซื้อตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“ให้เช่าแบบลีสซิ่ง” หมายความว่า การให้เช่าทรัพย์สินในลักษณะที่เป็นสัญญาเช่าโดยผู้ประกอบการจัดหาทรัพย์สินตามความประสงค์ของผู้เช่ามาจากผู้ผลิต ผู้จำหน่าย หรือบุคคลอื่น หรือเป็นทรัพย์สินที่ยึดได้จากผู้เช่ารายอื่น เพื่อให้ผู้เช่าได้ใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น ทั้งนี้ ผู้เช่าจะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้ และเมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่า สิทธิในการซื้อทรัพย์สินที่เช่าขึ้นอยู่กับข้อตกลงของผู้ประกอบธุรกิจและผู้เช่า

“แฟคตอริง” หมายความว่า การให้สินเชื่อแก่ลูกค้าและได้มีการรับโอนสิทธิเรียกร้องที่เป็นลูกหนี้การค้าของลูกค้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ การประกอบกิจการใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการทางการเงิน คณะกรรมการอาจเสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดให้การประกอบกิจการประเภทนั้นอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วน รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการดังกล่าวด้วยก็ได้

รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดให้ผู้ให้บริการทางการเงินซึ่งมีกฎหมายกำกับดูแลอยู่แล้วเป็นการเฉพาะไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ประกาศตามวรรคหนึ่งเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

ส่วนที่ ๑
คณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยี และด้านบัญชี บริหารธุรกิจการเงิน หรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคนเป็นกรรมการ
ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายการกำกับและส่งเสริม ตลอดจนกำกับดูแลการประกอบกิจการทางการเงิน อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติในการกำกับส่งเสริมหรือพัฒนาการประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการทางการเงิน
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับอนุญาตและขึ้นทะเบียนการประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการทางการเงิน
- (๔) กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับคำขออนุญาต คำขอรับใบอนุญาต การขึ้นทะเบียนการประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการทางการเงิน และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

- (๕) ออกระเบียบว่าด้วยการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การพัสดุ การตรวจสอบภายใน รวมตลอดทั้งการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของสำนักงาน
- (๖) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเลขาธิการ
- (๗) กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้
- (๘) อนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงิน และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน
- (๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (๑๐) ควบคุมการบริหารงานและการดำเนินการของสำนักงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนดใด ๆ ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการตามมาตรา ๖ ต้องมีสัญชาติไทย และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๖) เป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งใดของผู้ให้บริการทางการเงิน เว้นแต่เป็นการดำรงตำแหน่งเนื่องจากมีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะ
- (๗) เป็นกรรมการหรือผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือมีส่วนได้เสียอย่างมีนัยสำคัญ ในนิติบุคคลซึ่งมีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับกิจการของสำนักงาน

มาตรา ๙ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการตามมาตรา ๖ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวัน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา นี้ ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่เหลืออยู่ และให้คณะกรรมการดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยจะต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการตาม มาตรา ๖ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) อายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๘
- (๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (๖) รัฐมนตรีให้ออกตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ เนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงหรือบกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรง โดยต้องแสดงเหตุผลในการให้ออกอย่างชัดแจ้ง

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการตามมาตรา ๖ ต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่สามารถเข้าร่วมประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ในการประชุมคณะกรรมการตามมาตรา ๖ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใด มีส่วนได้เสียในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้แจ้งให้ที่ประชุมคณะกรรมการทราบ

การแจ้ง การพิจารณา และการมีคำสั่งเกี่ยวกับการมีส่วนได้เสียของประธานกรรมการหรือ กรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการมาใช้บังคับกับการประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด และให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงาน

ส่วนที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงินขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงินอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมถึงคุ้มครองผู้ใช้บริการให้ได้รับบริการอย่างเป็นธรรม

ให้สำนักงานมีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๑๖ ให้สำนักงานมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียงและจะตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้

มาตรา ๑๗ กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๘ ให้สำนักงานมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และเลขาธิการ และปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และเลขาธิการมอบหมาย

(๒) กำกับ ส่งเสริม และพัฒนาการประกอบกิจการของผู้ให้บริการทางการเงินตามนโยบายและมติของคณะกรรมการ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยเพื่อส่งเสริม พัฒนาและกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน

(๔) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ

(๕) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๖) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน

(๗) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงาน

(๘) ลงทุนหาผลประโยชน์ในกิจการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทางการเงินตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๙) เรียกเก็บและรับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทนหรือค่าธรรมเนียมอื่นใดจากการดำเนินงาน

(๑๐) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๑๙ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานประกอบด้วย

(๑) เงินประเดิมจากรัฐบาล

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๓) ค่าธรรมเนียม หรือค่าตอบแทนที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๒๐ บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงาน

รายได้ตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๑ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจากบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่จะต้องมีการแต่งตั้งเลขาธิการ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก คณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็น เลขาธิการเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งในคณะกรรมการคัดเลือกเป็น เลขานุการ

คณะกรรมการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งเคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการ ธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือเลขาธิการ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ทั้งนี้ ให้แต่งตั้งไม่เกินตำแหน่งละหนึ่งคน

กรรมการคัดเลือกต้องไม่เป็นข้าราชการประจำ ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและไม่มี ผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียที่ขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในขณะที่ได้รับการแต่งตั้งและใน ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่

ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการคัดเลือก

ให้ประธานกรรมการคัดเลือกและกรรมการคัดเลือกได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่น ตามที่รัฐมนตรีกำหนด และให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงาน

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการคัดเลือกกำหนดระเบียบว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการ คัดเลือก การเสนอชื่อ การพิจารณา และการคัดเลือกให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง โดยระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีการระบุข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ ต่อการปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ และลักษณะการมีส่วนได้เสียที่อาจขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการอย่างเพียงพอ ระเบียบตามวรรคหนึ่งให้มีผลใช้บังคับต่อไปแม้คณะกรรมการคัดเลือกที่กำหนดระเบียบดังกล่าว จะพ้นจากตำแหน่งแล้ว

การแก้ไขเพิ่มเติม การยกเลิก หรือการกำหนดระเบียบขึ้นใหม่จะกระทำได้ก็แต่โดยคณะกรรมการ คัดเลือกมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการคัดเลือกทั้งหมด ให้คณะกรรมการคัดเลือก เปิดเผยแพร่ระเบียบที่กำหนดขึ้นตามมาตรานี้ในลักษณะที่ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้

มาตรา ๒๕ การประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า สองในสามของกรรมการคัดเลือกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๒๖ การแต่งตั้งเลขาธิการเพื่อดำรงตำแหน่งตามวาระ ให้คณะกรรมการคัดเลือกเสนอ รายชื่อบุคคลตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่งต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก่อนครบวาระเป็นเวลาอย่างน้อยเก้าสิบวัน

ในกรณีที่เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกตามมาตรา ๒๓ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการคัดเลือกทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อการดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการเสร็จสิ้น

มาตรา ๒๗ เลขาธิการต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุเกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้

กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน

(๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า

หนึ่งปี

(๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๘) เป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งใดของผู้ให้บริการทางการเงิน เว้นแต่เป็นการดำรงตำแหน่งเนื่องจากมีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะ

(๙) เป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการหรือมีส่วนได้เสียอย่างมีนัยสำคัญในนิติบุคคลซึ่งมีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับกิจการของสำนักงาน

มาตรา ๒๘ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละห้าปีและอาจได้รับแต่งตั้งได้อีกไม่เกิน

หนึ่งวาระ

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗

(๔) คณะกรรมการมีมติให้ออกเพราะบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย

อย่างร้ายแรง

มาตรา ๓๐ เลขอาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งจะต้องไม่ดำรงตำแหน่งใดของผู้ให้บริการทางการเงิน ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๑ ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขอาธิการเป็นผู้แทนของ สำนักงาน และเพื่อการนี้ เลขอาธิการจะมอบอำนาจให้พนักงานกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ เลขอาธิการรับผิดชอบการบริหารจัดการกิจการและการดำเนินการของสำนักงานให้ บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ ตลอดจนให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการตาม มาตรา ๖ กำหนด

ให้เลขอาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการดำเนินกิจการทั้งปวง ของสำนักงาน

ในการบริหารกิจการของสำนักงาน เลขอาธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๓๓ ให้เลขอาธิการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่ คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๓๔ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระที่สำนักงานการตรวจเงิน แผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน

มาตรา ๓๕ ให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สำนักงานเผยแพร่งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีรับทราบ

มาตรา ๓๖ ให้สำนักงานจัดทำรายงานประจำปีซึ่งแสดงถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน เสนอคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้เสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นปี บัญชี

หมวด ๒
การกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน

ส่วนที่ ๑
ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อ

มาตรา ๓๗ ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อจะกระทำได้นเฉพาะนิติบุคคลประเภทบริษัท จำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ในการอนุญาตรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ แล้วแต่กรณี

การขออนุญาต การอนุญาต ตลอดจนการเสียค่าธรรมเนียม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดอายุใบอนุญาตก็ได้ ทั้งนี้ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าสำนักงานจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๐ ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตแล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการ

มาตรา ๔๑ ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่ออาจมีสำนักงานสาขาได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาจากสำนักงาน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๒ ใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาตามมาตรา ๔๑ ให้มีอายุตามอายุของใบอนุญาต ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและไม่มีการขอต่ออายุ หรือสำนักงานมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาเป็นอันสิ้นผลไปด้วย ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและมีการยื่นคำขอต่ออายุแล้ว ให้ใบอนุญาตให้มีสำนักงานสาขามีผลต่อไปจนกว่าสำนักงานจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ส่วนที่ ๒

ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ

มาตรา ๔๓ ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการทางการเงินประเภทที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อกับสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการประกอบธุรกิจ

การขึ้นทะเบียน ตลอดจนการเสียค่าธรรมเนียม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระยะเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดอายุการขึ้นทะเบียนก็ได้ ทั้งนี้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาแล้ว ให้ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อมาต่ออายุการขึ้นทะเบียนใหม่ภายในสามสิบวัน

ส่วนที่ ๓

การดำเนินงานของผู้ให้บริการทางการเงิน

มาตรา ๔๕ ให้การดำเนินงานของผู้ให้บริการทางการเงินเป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) การประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการทางการเงิน

- (๒) มาตรฐานการบริหารจัดการด้านการให้บริการแก่ลูกค้าอย่างเป็นธรรม
- (๓) การจำหน่ายและโอนหนี้
- (๔) การเก็บรักษาและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ
- (๕) การตรวจสอบและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบการให้บริการที่น่าเชื่อถืออย่าง

สม่ำเสมอ

- (๖) การปฏิบัติตามแผน นโยบาย มาตรการและระบบต่าง ๆ
- (๗) การปฏิบัติเมื่อมีการร้องเรียน หรือมีข้อโต้แย้งจากผู้ใช้บริการและการดำเนินการ รวมทั้ง

กรอบเวลาเพื่อหาข้อยุติ

- (๘) การจัดทำบัญชีและรายงาน
- (๙) การเปิดเผยข้อมูลของผู้ให้บริการทางการเงิน
- (๑๐) การกำหนดนโยบาย แผนงาน และการประชาสัมพันธ์
- (๑๑) เรื่องอื่น ๆ ตามความเหมาะสมในการควบคุมดูแลผู้ให้บริการทางการเงินแต่ละประเภท

มาตรา ๔๖ การกำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นของผู้ให้บริการทางการเงิน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๗ กรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ให้บริการทางการเงิน ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดย

ทุจริต

(๓) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๖ วรรคสองหรือมาตรา ๕๗

- (๔) เป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการตามมาตรา ๖ ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์และหนี้สินของผู้ให้บริการทางการเงิน ตลอดจนลูกหนี้และผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการทางการเงินเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะก็ได้ อำนาจหน้าที่ดังกล่าว ให้รวมถึง

- (๑) สั่งให้กรรมการ พนักงานหรือลูกจ้างของผู้ให้บริการทางการเงิน ผู้สอบบัญชีของผู้ให้บริการ

ทางการเงิน และผู้รวบรวมหรือประมวลข้อมูลของผู้ให้บริการทางการเงินด้วยระบบคอมพิวเตอร์หรือด้วยอุปกรณ์อื่นใด มาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์และหนี้สินของผู้ให้บริการทางการเงิน ส่งสำเนาหรือแสดงข้อมูล บัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือหลักฐานอื่น

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการทางการเงิน หรือในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการธุรกิจที่เป็นการสนับสนุนแก่ผู้ให้บริการทางการเงิน เพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้ให้บริการทางการเงินให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการประกอบธุรกิจอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือมีหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น และเมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบดังกล่าวแล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากสำนักงาน

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี ในการออกคำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าวจะต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น และสิทธิของผู้ถูกยึดหรืออายัดนั้น

(๕) เข้าไปตรวจสอบฐานะหรือการดำเนินงานในสถานที่ประกอบการของลูกหนี้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการทางการเงิน รวมทั้งสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือแสดงข้อมูล บัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สิน ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดโดยทุจริตในการประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการทางการเงิน

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมอบหมายให้บุคคลใดทำหน้าที่เพื่อช่วยเหลือตนในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งต่อสำนักงานตามแบบที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและบุคคลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวที่สำนักงานเป็นผู้ออกแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๒ ให้ผู้ให้บริการทางการเงินจัดทำบัญชีเพื่อแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดโดยสถาบันวิชาชีพที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นชอบและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓ ให้ผู้ให้บริการทางการเงินจัดทำงบการเงินทุกกรอบระยะเวลาสิบสองเดือนอันเป็นรอบปีบัญชีของผู้ให้บริการทางการเงินนั้นตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และต้องมีการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตด้วย

ให้ผู้ให้บริการทางการเงินนำส่งงบการเงินที่จัดทำขึ้นตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นรอบปีบัญชี

งบการเงินที่ส่งให้สำนักงานตามวรรคสอง ผู้ให้บริการทางการเงินต้องทำให้ครบถ้วนและตรงต่อความเป็นจริง ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่างบการเงินดังกล่าวมีข้อมูลไม่ครบถ้วนหรือมีข้อความคลุมเครือไม่ชัดเจนหรือในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าจำเป็นหรือสมควร ให้สำนักงานมีอำนาจแต่งตั้งผู้สอบบัญชีหรือผู้ชำนาญการเฉพาะด้านเพื่อดำเนินการตรวจสอบและรายงานผลให้สำนักงานทราบ โดยผู้ให้บริการทางการเงินรายนั้นเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้ให้บริการทางการเงินรายใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด หรือตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ในการนี้คณะกรรมการอาจพิจารณาสั่งระงับการดำเนินการของผู้ให้บริการทางการเงินทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าผู้ให้บริการทางการเงินรายนั้นจะดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๕๕ เมื่อปรากฏหลักฐานต่อสำนักงานว่าผู้ให้บริการทางการเงินใดมีฐานะหรือมีการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ให้บริการทางการเงินนั้นแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงานดังกล่าวได้ภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้ให้บริการทางการเงินใดมีฐานะหรือการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ประโยชน์ของประชาชน ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ให้บริการทางการเงินนั้นดำเนินการแก้ไขการบริหารงานให้ถูกต้อง หรือดำเนินการอื่นใดภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ในการนี้ คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ให้บริการทางการเงินต้องปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะ หรือการดำเนินงานของผู้ให้บริการทางการเงินดังกล่าวได้

ผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อรายใดไม่ดำเนินการแก้ไขหรือไม่สามารถแก้ไขการดำเนินงานดังกล่าวได้ ให้รัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ส่วนที่ ๔

การเพิกถอนและการเลิกประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการทางการเงิน

มาตรา ๕๗ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อ หากปรากฏว่าผู้ให้บริการทางการเงินประเภทให้สินเชื่อนั้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่ประกอบธุรกิจหรือหยุดประกอบธุรกิจตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศกำหนด
- (๒) ผ่าฝืนมาตรา ๔๗
- (๓) ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศกำหนดหรือตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำความผิดซ้ำอีกจนเป็นเหตุให้เชื่อได้ว่าอาจส่งผลกระทบต่อผู้ใช้บริการโดยรวม หรือต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้ให้บริการทางการเงินรายใดประสงค์จะเลิกกิจการ ให้ผู้ให้บริการทางการเงินรายนั้นแจ้งให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนวันเลิกให้บริการ และให้ส่งคืนใบอนุญาตหรือใบอนุญาต หรือแจ้งการเลิกจดทะเบียนแล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกการประกอบกิจการ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ให้บริการทางการเงินที่ประสงค์จะเลิกกิจการตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ใช้บริการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงาน เพื่อการนี้จะสั่งให้สำนักงานชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจสั่งยับยั้งการกระทำของสำนักงานที่เห็นว่าขัดต่อนโยบายของรัฐบาล

ในกรณีที่คณะกรรมการหรือสำนักงานต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ให้สำนักงานนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

หมวด ๓
บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑
โทษทางปกครอง

มาตรา ๖๐ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาโทษปรับทางปกครองคณะหนึ่งจำนวนสามคน ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงาน และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ มีอำนาจในการพิจารณาลงโทษปรับทางปกครอง โดยให้สำนักงานแต่งตั้งพนักงานของสำนักงาน คนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ให้สำนักงานเป็นผู้รวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่มีโทษทางปกครองเสนอต่อ คณะกรรมการพิจารณาโทษปรับทางปกครองเพื่อพิจารณา

การพิจารณาและการมีคำสั่งลงโทษทางปกครอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด

มาตรา ๖๑ ในการพิจารณาลงโทษปรับทางปกครอง คณะกรรมการพิจารณาโทษปรับทาง ปกครองต้องคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำ ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น ตลอดจนความหนักเบาของ โทษที่จะใช้กับผู้ถูกลงโทษ

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำ บทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ และใน กรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้สำนักงาน มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณีนี้ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้น ชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขาย ทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่ง แสนบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามแสนบาท

ส่วนที่ ๒ โทษทางอาญา

มาตรา ๖๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งใดในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ๆ อันพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึด อายัด รักษาไว้ หรือสั่งให้ส่งเพื่อเป็นพยานหลักฐานหรือเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ว่าจะพนักงานเจ้าหน้าที่จะรักษาทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นไว้เอง หรือสั่งให้ผู้นั้นหรือผู้อื่นส่งหรือรักษาไว้ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดล่วงรู้กิจการของผู้ให้บริการทางการเงินเนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมายหรือเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมายอันเป็นกิจการที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ของบุคคลนั้นหรือของตนเอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การเปิดเผยในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) การเปิดเผยตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี
- (๒) การเปิดเผยเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) การเปิดเผยแก่หน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล

ผู้ประกอบการกิจการนั้น

- (๔) การเปิดเผยข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการกิจการตามข้อตกลงที่มีระหว่างกัน
- (๕) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะการดำเนินงานของผู้ให้บริการทางการเงิน
- (๖) การเปิดเผยความลับของผู้ใช้บริการซึ่งผู้ใช้บริการให้ความยินยอมแล้ว
- (๗) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๗๑ ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้ให้บริการทางการเงินโดยเหตุที่เป็นกรรมการ ผู้ซึ่งมีอำนาจจัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างของผู้ให้บริการทางการเงิน และเปิดเผยความลับนั้นในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเปิดเผยตามกรณีในมาตรา ๗๐ วรรคสอง

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการ จนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้มีจำนวนสามคนและคนหนึ่ง ต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๔ ให้ผู้ให้บริการทางการเงินที่ประกอบธุรกิจผู้ให้สินเชื่อรายย่อยระดับจังหวัดภายใต้การกำกับตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ (เรื่องสินเชื่อรายย่อยระดับจังหวัดภายใต้การกำกับ) และผู้ที่ประกอบธุรกิจให้สินเชื่อ ให้เช่าแบบลีซซิ่ง และแพคตอริงในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจต่อไป ให้ยื่นคำขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนแล้วแต่กรณี ต่อสำนักงานภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ดำเนินกิจการต่อไปได้

มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรกให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่คณะกรรมการกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังทำหน้าที่เลขาธิการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๖ เป็นกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี